

உங்களின் சொந்த ஊர் எது? சின்னை? மதுரை? துத்துக்குடி? ஆண்டிப்பட்டி? இதில் எதுவும் இல்லாமல் வறேனொன்றா? கவலையில்லை. எதுவாக வேண்டுமானாலும் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். ஆனால், களேவி இப்போது அதுவல்ல. உங்கள் ஊரைத் தாண்டி நீங்கள் சின்னறால் என்ன இருக்கும்? இதென்ன இப்படி ஒரு களேவி! என்றா கடைகிறீர்கள். இருக்கட்டும் சொல்லுங்கள். உங்கள் ஊரைத் தாண்டிச் சின்னறால் என்ன இருக்கும்? ஆண்டிப்பட்டியைத் தாண்டிச் சின்னறால் ஒருவளைப் பெரிய ஆலமரமும், ஐயனார் கோவிலும் இருக்கலாம். சின்னையின் ஒருபக்கம் கடல். சரி, கடலைத் தாண்டிப் போனால்!

நீங்கள் எங்கு, எந்த ஊரில் இருந்தாலும் உங்கள் ஊரைத் தாண்டிச் சின்னறால் இன்னொரு ஊர் இருக்கும் அல்லவா! பொறுமடை. பொறுமடை. என்னை அடிக் கவராதீர்கள். இதெல்லாம் ஒரு களேவியா? என்று தானே கடைகிறீர்கள். நான் கடைபதற்கும் அர்த்தம் உண்டு. நான் கட்ட களேவி உங்களாகக் களேவியாகவதே தோன்றாமல், உங்களாகவே சிவ்வதாகத் தோன்றலாம். ஆனால், நான் கட்ட களேவியை நீங்கள் வறே யாரிடமாவது கடைபிற்றுத் தால் உங்களாகக் கிடதைத் திருக்கும் பதில், அவர்கள் ஊரைத் தாண்டி எதுவும் இல்லை! என்பது தான். உங்கள் ஊர். அதன் பிறகு பெரியப் பள்ளம். இவ்வாறு தான் உங்களாகக் கிடதைத் திருக்கும். ஒருவளை உங்கள் ஊர், அதன் பின் அடுத்த ஊர். அவ்வளவு தான். அதன் பிறகு எதுவுமில்லை. பெரியப் பள்ளம் தான். இவ்வாறு தான் கிறியிருப்பார்கள்.

ஆனால் இந்த பதில் கிடக்க நீங்கள் இப்போது பிறந்திருக்கக் கூடாது. நீங்கள் மனித சரித்திரத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் பிறந்திருக்க வேண்டும். ஒருவளை அப்படி நீங்கள் பிறந்து இந்தக் களேவியை கடைபிற்றுத் தால் நிச்சயம் நான் கிறிய பதில் தான் உங்களாகக் கிடதைத் திருக்கும். உண்மையிலேயே சரித்திர காலத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் பண்டைய மக்கள், அவர்கள் ஊரையும், அதற்கு பக்கத்து ஊரையும் தவிர எதுவுமில்லை என்றே நினைத்தனர். யாரவது அதையும் தாண்டி செல்வார்களானால் “தொபகடீர்” என்று விழுந்து விடுவார்கள் என்று கிறினர். பரிமி என்பதே அவர்கள் ஊரும், பக்கத்து ஊரும் தான்! மேலும் இந்த பிரபஞ்சம் என்பதே இந்த பரிமி மட்டும் தான். இதுதான் அவர்களின் கணிப்பு. அது சரி, பரிமி என்பதே இந்த இரண்டு ஊர்கள் தான் என்றால் பரியின் வடிவம்? தட்டைத் தான். வறேனென்! இரண்டு ஊர் மட்டும் இரக்கும் பரிமி வறே எப்படி இருக்கும். ஆனால் மனிதன் அதோடு நிற்கவில்லை. காலம் தன் கையில் எல்லவற்றிற்கும் பதிலை வைத்திருந்தது.

மனித சரித்திரத்தில் நாகரீகம் பிறக்க ஆரம்பித்தது. மனிதன் கண்டுபிடித்த கண்டுபிடிப்பிலேயே சிறந்த "சக்திரம்" கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த எண்ணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறத் தொடங்கியது. ஒருவனே அவன் ஊருக்குப் பிறகு வறோ ஊர், அதன் பிறகு வறோ ஊர் என ஒரு நாலாறு து ஊர்கள் இருக்கும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால், பஃமி அவ்வளவு தான். அது தட்டையானது. சில ஊருக்குப் பிறகு பரெய் பள்ளம், இக்கரத்தில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பண்டைய மனித சரித்திரத்தில் உயரிய நாகரீகத்தைக் கொண்ட கிரேக்கர்கள் ஒன்றும் சும்மா இருக்கவில்லை. பரெய், பரெய் தத்துவஞானிகளைக் கொண்ட நாடு அது. அவர்களின் வித்தியாசச் சிந்தனையும், ஜியோமெட்ரி மீதான அவர்களின் ஆவலும், மோகமும் "தட்டை உலக" சித்தாந்தத்தை தவறு என உணர்த்தியது.

கி.மு. 500-ல் வாழ்ந்த "ஹெக்காடியஸ்" என்ற கிரேக்க அறிஞர் பஃமி ஒரு மாதிரி "வட்டம்" என்றார். "தட்டை உலகத்திற்கு" ஒப்பிட்டால் "வட்ட உலகம்" எவ்வளவோ பரவாயில்லை தான். ஆனாலும் அது போதாதே. உண்மை இன்னும் தொலைவில் உள்ளதே. அதெல்லாம் சரி. பஃமி "தட்டை" அல்லது "வட்டம்" என்றே வதைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் பஃமி எதன் மலே உள்ளது? என்ற கேள்வியை எழுப்பினால், மிகவும் யோசித்து விட்டு "நாலு கம்பத்தின் மலே பஃமி நிற்கிறது" என்றனர். அந்த நாலு கம்பங்கள் எதன் மலே நிற்கிறது என்ற கேள்விக்கு பதில் தெரியாமல் விழித்தனர். ஒருசிலர் நமது பஃமி ஒரு பரெய் ஆமை மீது உள்ளது என்றனர். சிலர் ஆமை மீது நான்கு யானையும் அந்த யானைகள் மீது நமது தட்டை பஃமியும் உள்ளது என்றனர்.

